

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

จากการศึกษากฎหมายของประเทศไทยทั้งระบบปรากฏว่าไม่มีกฎหมายฉบับใดใช้บังคับกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดโดยเฉพาะ และจากกรณีศึกษาร้านนวดแผนโบราณ สถานบริการ อบ นวด และร้านสปาเพื่อสุขภาพ ผู้เขียนกลับพบว่า มีการควบคุมธุรกิจทั้งสามประเภทที่มีความแตกต่างกันมากทั้งที่ความจริงธุรกิจเหล่านี้เป็นธุรกิจที่อาศัยการนวดในการดำเนินกิจการ จึงทำให้เกิดช่องว่างในการบังคับใช้กฎหมายเดิมของไทยที่มีอยู่ ผู้ประกอบธุรกิจหลายรายจึงแสวงหาประโยชน์จากการที่ไม่มีกฎหมายควบคุมธุรกิจหรืออาศัย กฎ ระเบียบหรือประกาศของกระทรวงสาธารณสุข เปิดสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการนวดเพื่อจัดให้มีการค้าประเวณีภายในสถานประกอบการ ซึ่งการอาศัยธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดเพื่อทำการค้าประเวณินั้น ส่งผลกระทบกับการใช้กฎหมายปราบปรามการค้าประเวณีและกฎหมายอาญาภายในสถานประกอบการด้วย ผู้ประกอบการไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายอีกต่อไปโดยเห็นได้จากการแพร่กระจายของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดเพื่อสุขภาพซึ่งเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เช่น ร้านพริตตี้สปา ร้านนวดเพื่อสุขภาพ บุหรี่ เป็นต้น

สำหรับรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางกฎหมายในการควบคุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณีจากกรณีศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ร้านนวดแผนโบราณ

เนื่องจากร้านนวดแผนโบราณมีลักษณะใกล้เคียงกับ กิจการสปาเพื่อสุขภาพ กิจการนวดเพื่อสุขภาพ กิจการเสริมสวยเพื่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องกำหนดสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวย มาตรฐานของสถานที่บริการ ผู้ให้บริการ หลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานสำหรับสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 และมีลักษณะการดำเนินกิจการที่ใกล้เคียงกับสถานบริการ อบ นวด ด้วย แต่ในความเป็นจริงไม่มีกฎหมายฉบับใดของไทยที่ใช้ตรวจสอบหรือควบคุม การดำเนินกิจการของร้านนวดแผนโบราณโดยเฉพาะ และแม้ว่ากระทรวงสาธารณสุขจะมีประกาศและระเบียบของกระทรวงสาธารณสุขที่พอจะใช้เทียบเคียงได้ 3 ฉบับ ได้แก่ 1. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (พ.ศ. 2544) เรื่อง

การเพิ่มประเภทการนวดไทยในสาขาการแพทย์แผนไทย 2. ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายให้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทย หรือสาขาการแพทย์แผนไทยประยุกต์ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ หรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2545 และ 3. ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยบุคคลซึ่งปฏิบัติงานในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล กระทำการประกอบโรคศิลปะในความควบคุมของผู้ประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. 2545 โดยประกาศทั้งสามฉบับไม่ได้ใช้บังคับกับร้านนวดแผนโบราณทั่วไป ที่ไม่มีการนวดเพื่อการบำบัดรักษาโรคหรือฟื้นฟูสุขภาพร่างกาย แต่แม้ว่าร้านนวดแผนโบราณจะไม่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือประกาศให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติตาม แต่ร้านนวดแผนโบราณก็เป็นกิจการนวดเพื่อสุขภาพ ดังนั้น ร้านนวดแผนโบราณที่ไม่มีการอาบน้ำ จะสามารถเลือกให้อยู่ในการควบคุมดูแลของกระทรวงสาธารณสุข ได้ สำหรับร้านนวดแผนโบราณที่มีการอาบน้ำก็สามารถเลือกให้อยู่ในการควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทยและตำรวจได้ แต่วิธีปฏิบัติตำรวจไม่ได้แยกแยะหรือแบ่งแยกให้ชัดเจน แต่จะเข้าควบคุมดูแลร้านนวดแผนโบราณทุกร้านในพื้นที่ที่รับผิดชอบโดยอัตโนมัติ ทำให้ร้านนวดแผนโบราณที่ไม่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเดือดร้อน อาจจะต้องจ่ายค่าคุ้มครองให้ตำรวจในพื้นที่ด้วยเช่นกัน ซึ่งการกระทำความผิดของตำรวจย่อมเป็นการใช้อำนาจเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดและเป็นการริดรอนสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และจากการศึกษากฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐประชาชนจีนพบว่า ในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดจะไม่มีตำรวจเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของสถานประกอบการ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นหรือเทศบาลเท่านั้นที่คอยสอดส่องดูแลการประกอบกิจการให้เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย ตำรวจมีหน้าที่เพียงปราบปรามการค้าประเวณีและการกระทำผิดต่อกฎหมายเท่านั้น

5.1.2 สถานบริการ อาบ อบ นวด

เนื่องจากสถานบริการ อาบ อบ นวด เป็นไปตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 ซึ่งในส่วนของ การอนุญาตตั้งสถานบริการ อาบ อบ นวด นั้น กำหนดไว้ว่า ถ้าในกรุงเทพมหานครต้องยื่นคำขอต่อผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาลท้องที่ ส่วนจังหวัดอื่นๆ ต้องยื่นคำขออนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การปราบปรามการค้าประเวณีในสถานบริการ อาบ อบ นวด ไม่มีประสิทธิภาพ เพราะผู้จับกุมการกระทำความผิดหากพบว่าสถานบริการ อาบ อบ นวด มีการค้าประเวณี ก็คือ สถานีตำรวจนครบาลท้องที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดขึ้นมีอำนาจทำการสอบสวนตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญาด้วย และจากการศึกษากฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้เขียนพบว่า

ตำรวจจะไม่มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดเลยไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนการขออนุญาตจัดตั้งหรือเพิกถอนใบอนุญาตสถานบริการ อาทิเช่น มลรัฐต่างๆ ในสหรัฐอเมริกาประมาณ 35 มลรัฐจากทั้งหมด 50 มลรัฐ มีหน่วยงานที่เฉพาะเจาะจงที่บริหารและควบคุมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปฏิบัติการด้านการนวด อีกทั้งในรัฐแคลิฟอร์เนียมีความพยายามผลักดันให้มีการออกกฎหมาย (California Assembly Bill-AB1388 สปอนเซอร์ โดย Assembly member Christine Kehoe, D-San Diego) เพื่อจัดตั้งหน่วยงานรัฐบาลในรูปของ Board of Massage Therapy ขึ้นใน Department of Consumer Affairs เพื่อทำหน้าที่ออกใบอนุญาตและควบคุมดูแลธุรกิจการนวดให้เป็นมาตรฐานเดียวกันตามกฎหมายทั่วมลรัฐที่ทุกเมืองในมลรัฐจะต้องถือปฏิบัติ

5.1.3 ร้านสปาเพื่อสุขภาพ

สปาเพื่อสุขภาพตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 กำหนดว่า “ กิจการสปาเพื่อสุขภาพ หมายความว่า การประกอบกิจการที่ให้การดูแล และเสริมสร้างสุขภาพ โดยบริการหลักที่จัดไว้ ประกอบด้วย การนวดเพื่อสุขภาพ และการใช้น้ำเพื่อสุขภาพ โดยอาจมีบริการเสริมประกอบด้วย เช่น การอบเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โภชนาบำบัด และการควบคุมอาหาร โยคะ และการทำสมาธิ การใช้สมุนไพร หรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ตลอดจนการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ หรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ ในประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ กำหนดเพิ่มเติมว่า ต้องมีบริการเสริมอีก อย่างน้อย 3 รายการ ” ฉะนั้น ร้านสปาเพื่อสุขภาพที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณี จึงสามารถจัดตั้งขึ้นได้โดยง่าย เพียงแค่แสดงโปรแกรมการนวดว่า มีการนวดเพื่อสุขภาพ ประกอบด้วยบริการเสริม 3 รายการ เช่น มีการอบเพื่อสุขภาพ มีการประคบสมุนไพรและมีผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพจำหน่ายภายในสถานประกอบการด้วยก็เข้าข่ายที่จะขอใบรับรองมาตรฐานสถานประกอบการ สปาเพื่อสุขภาพ หรือกิจการนวดเพื่อสุขภาพ หรือกิจการนวดเพื่อเสริมสวยจากกระทรวงสาธารณสุขได้ ทั้งที่ความเป็นจริงไม่ได้มีการให้บริการเสริมเหล่านี้เลย ผู้ประกอบการหลายรายที่ต้องการเปิดสถานบริการ อาบ อบ นวด เพื่อค้าประเวณี แต่ไม่สามารถขออนุญาตจัดตั้งสถานบริการ อาบ อบ นวดใหม่ได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่อง Zoning จึงหันมาให้ความสำคัญกับการเปิดร้านสปาเพื่อสุขภาพแทน ซึ่งร้านสปาเพื่อสุขภาพที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณีนั้น เหล่านี้มักตั้งชื่อว่า ร้านสปาเพื่อสุขภาพบุรุษ ร้านสปาเพื่อสุขภาพ (รับเฉพาะสุภาพบุรุษ) พรตตี้สปา หรือโปรแกรมการนวดที่เขียนว่า นวดกระโปง เป็นต้น

ในประเทศสหรัฐอเมริกา ป้องกันผู้ประกอบการอาศัยกิจการที่เกี่ยวข้องกับการนวดเพื่อแอบแฝงการค้าประเวณีไว้ในระดับค่อนข้างสูง กล่าวคือ นอกจากสถานประกอบการ

นวดต้องได้รับใบอนุญาตแล้ว กฎหมายยังกำหนดอีกว่า ต้องมีบุคคลทำหน้าที่เป็น “ผู้จัดการ” ประจำอยู่ในร้านตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ โดยบุคคลนี้จะต้องได้รับใบอนุญาตให้ประกอบการเป็น “ผู้จัดการ” สถานที่ให้บริการนวด เท่านั้น ตลอดทั้งกฎหมายได้กำหนดให้ลักษณะหรือคุณสมบัติของผู้ให้บริการนวดในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการนวดทุกประเภท ต้องมีใบรับรองอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้จึงจะประกอบอาชีพนวดได้ คือ 1. ใบประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ Professional Certification เป็นใบแสดงและรับรองว่าสิ่งของหรือบุคคลผู้ที่ได้รับใบนี้มา ได้บรรลุถึงคุณภาพและมาตรฐานระดับใดระดับหนึ่งในสายอาชีพนั้น ใบประกาศนียบัตรนี้จะออกให้โดยองค์กรภาคเอกชนไม่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลฯ 2. การได้มาซึ่งใบอนุญาตประกอบการ หรือ Licensure เป็นขบวนการที่เป็น การบังคับให้กระทำโดยหน่วยงานภาครัฐบาลที่ควบคุมในเรื่องนั้นๆ เป็นการอนุญาตให้บุคคลใด บุคคลหนึ่งประกอบอาชีพนั้นๆ ได้ นอกจากเรื่องการมีใบประกอบการแล้ว กฎหมายยังอาจจะมีการ กำหนดให้มีใบประกาศนียบัตรของมลรัฐหรือ State Certification (ซึ่งเป็นคนละเรื่องกับ Professional Certification) และหรือการจดทะเบียน (registration) ซึ่งเรื่องนี้กฎหมายแต่ละมลรัฐจะมีความแตกต่างกันออกไปฯ 3. ใบแสดงรับรองวิทยฐานะหรือ Accreditation สถาบัน หน่วยงาน หรือโปรแกรมการเรียนการสอนเช่นการสอนนวด เป็นต้นว่ามีคุณสมบัติครบหรือได้มาตรฐานตามที่ได้มีกำหนดไว้ และผ่านการประเมิน วัตถุประสงค์ และถูกตรวจสอบแล้วในแต่ละช่วงกำหนดเวลา อีกทั้ง กฎหมาย สหรัฐอเมริกายังกำหนดห้ามการบริโภคหรือนำเครื่องดื่มมอมเมาหรือยาเสพติดเข้าไปในสถานที่ ประกอบการ ห้ามให้บริการแก่บุคคลที่มึนเมาหรือเสพยาเสพติด ด้วย

สำหรับในส่วนพระราชบัญญัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนวดและการปราบปราม การค้าประเวณี มีดังนี้

1. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถาน บริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2546

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติสถานบริการ(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 เกี่ยวข้องกับธุรกิจนวด เฉพาะสถานบริการ อาบ อบ นวด ไม่ใช่บังคับกับธุรกิจที่เกี่ยวกับการนวดประเภทอื่น ๆ ด้วย ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับ ใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ กรณีที่ให้ตำรวจออกใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตสถานบริการอาบ อบ นวด ได้ ทำให้มีการแอบแฝงค้าประเวณีภายในสถานบริการ อาบ อบ นวด เป็นจำนวนมาก ตำรวจ ไม่ปราบปรามการค้าประเวณีอย่างเด็ดขาด เพราะมีผลประโยชน์ระหว่างกัน

2. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

จากการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มีมาตราที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีในร้านนวดแผนโบราณ สถานบริการ

อาบ อบ นวด และร้านสปาเพื่อสุขภาพ อยู่ 3 มาตรา คือ มาตรา 5,6 และ 8 โดยทั้งสามมาตราในทางปฏิบัติไม่สามารถใช้ป้องกันหรือปราบปรามการค้าประเวณีภายในสถานประกอบการนวดแผนโบราณ สถานบริการ อาบ อบ นวด และร้านสปาเพื่อสุขภาพได้ซึ่งมีรายละเอียดโดยสรุปดังนี้

1. กรณีในมาตรา 5 นั้น เป็นการ ดัดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับเหมาบุคคล เพื่อการค้าประเวณีอันเป็นการเปิดเผยและนำอับอาย หรือเป็นที่เคียดแค้นรำคาญแก่สาธารณชน ซึ่งหากมีการรับเหมาผู้ให้บริการเพื่อการค้าประเวณีภายในร้านนวดแผนโบราณ สถานบริการ อาบ อบ นวด และร้านสปาเพื่อสุขภาพ ก็ไม่ถือว่าครบองค์ประกอบความผิดตามมาตรา 5 เพราะการกระทำความผิดดังกล่าว ไม่เป็นการกระทำที่เปิดเผยและนำอับอายหรือเป็นที่เคียดแค้นรำคาญแก่สาธารณชนทั่วไป

2. กรณีในมาตรา 6 นั้น เป็นเรื่องของผู้ที่เข้าไปมั่วสุมในสถานการค้าประเวณี ซึ่งในความเป็นจริงจะต้องมีมากกว่าหนึ่งคน ดังนั้น การค้าประเวณีที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ให้บริการหนึ่งคน กับหมอนวดหนึ่งคน ภายในสถานประกอบการนวดแผนโบราณ สถานบริการ อาบ อบ นวด และร้านสปาเพื่อสุขภาพ จึงไม่เข้าข่ายในนิยามคำว่า “สถานการค้าประเวณี” ตามองค์ประกอบของ บทบัญญัติมาตรานี้

3. กรณีในมาตรา 8 นั้น เป็นกรณีที่เด็กชายที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี ไปเที่ยวหมอนวดในสถานประกอบการที่จัดให้มีการค้าประเวณี โดยเฉพาะร้านนวดแผนโบราณและร้านสปาเพื่อสุขภาพ เนื่องจากไม่มีกฎหมายห้ามเด็กที่ไม่เกิน 18 ปี เข้าใช้บริการนวดเพื่อสุขภาพ เพราะกฎหมายห้ามเด็กเที่ยวเฉพาะสถานบริการ อาบ อบ นวด เท่านั้น ดังนั้น หากเด็กที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี ได้กระทำชำเราหมอนวดที่มีอายุเกิน 18 ปีขึ้นไป หมอนวดหญิงคนนั้นก็จะมีคามผิดตามมาตรา 8 นี้ทันที เนื่องจากหมอนวดได้รับการกระทำชำเราจากเด็กชาย จึงต้องถือว่าเป็นการกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น คือ เด็กชาย นั่นเอง

ส่วนปัญหาการเผยแพร่เว็บไซต์ของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดผ่านระบบอินเทอร์เน็ต นั้น ปัจจุบันธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวด โดยเฉพาะร้านนวดแผนโบราณ สถานบริการ อาบ อบ นวด และร้านสปาเพื่อสุขภาพ มีการนำเสนอสถานประกอบการผ่านทางเว็บไซต์เป็นจำนวนมากทั้งรูปแบบภาพและเสียงในลักษณะลามกอนาจารเพื่อแสดงเจตนาว่าสถานประกอบการนวดของตนเองมีการค้าประเวณีอย่างชัดเจน โดยกฎหมายของประเทศไทยไม่มีกฎหมายฉบับใดเป็นกฎหมายหลักที่ใช้ควบคุมผู้ประกอบการ ตัวกลาง หรือผู้รับผลประโยชน์ ของสถานประกอบการที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณีผ่านเว็บไซต์โดยตรง แต่พบว่ามีกระจัดกระจายทั่วไปและไม่ทันสมัย อยู่ในมาตรา 287 แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ซึ่งอำนาจหน้าที่การควบคุมดูแลเป็นของหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงานที่แตกต่างกัน ทั้งๆ ที่

ลักษณะการดำเนินธุรกิจมีความเหมือนและใกล้เคียงกัน แต่กลับไม่มีหน่วยงานใดเข้าไปดำเนินการเกี่ยวกับร้านนวดแผนโบราณ สถานบริการอาบ อบ นวด และร้านสปาเพื่อสุขภาพ ที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณีผ่านทางเว็บไซต์ เป็นต้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการที่ผู้เขียนได้ทำการศึกษากฎหมายของประเทศไทยเปรียบเทียบกับกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐประชาชนจีน ในเรื่องของการควบคุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดโดยเฉพาะและจากกรณีศึกษาร้านนวดแผนโบราณ สถานบริการ อาบ อบ นวด และร้านสปาเพื่อสุขภาพที่มีเจตนาเปิดสถานประกอบการเพื่อจัดให้มีการค้าประเวณีแล้ว ควรออกกฎหมายใหม่และปรับปรุงกฎหมายของประเทศไทยที่มีอยู่เดิมให้สอดคล้องกัน ดังนี้

1. ควรออกพระราชบัญญัติฉบับใหม่ เพื่อใช้ควบคุมการดำเนินกิจการของสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการนวดเพื่อสุขภาพทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นร้านนวดแผนโบราณ สถานบริการ อาบ อบ นวด และร้านสปาเพื่อสุขภาพให้เป็นมาตรฐานและรูปแบบเดียวกันทั่วประเทศ เช่น การกำหนดเขตพื้นที่ในการจัดตั้งสถานประกอบการ ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวด การจัดตั้งหน่วยงานกลางเพื่อควบคุม ตรวจสอบและติดตามการแอบแฝงการค้าประเวณี ตลอดจนการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะของผู้ที่จะประกอบอาชีพหมอนวด การกำหนดรูปแบบการแต่งกายของพนักงานหรือหมอนวดในสถานประกอบการให้เรียบร้อย มิดชิด การกำหนดรูปแบบการโฆษณาสถานประกอบการ การกำหนดห้ามผู้ใช้บริการเลือกพนักงานหรือหมอนวด รวมถึงห้ามนำสิ่งของมีนเมาหรือให้บริการสิ่งของมีเมากับผู้ใช้บริการภายในสถานประกอบการ เป็นต้น

2. รัฐควรแก้ไขพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 ให้ยกเลิกการควบคุมสถานบริการ อาบ อบ นวด โดยให้สถานบริการ อาบ อบ นวด อยู่ในอำนาจการควบคุมดูแลของกฎหมายเฉพาะตามข้อเสนอแนะที่ 1 เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับใหม่ที่ต้องการจะบังคับใช้กับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดทั้งหมด

3. รัฐควรแก้ไขหรือเพิ่มเติมบทบัญญัติในมาตรา 5, 6 และ 8 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ใหม่ให้ทันสมัยโดยให้สามารถเอาผิดกับผู้ประกอบการที่มีพฤติการณ์ต่อให้เห็นถึงเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณีภายในสถานประกอบการและกำหนดให้สามารถเอาผิดกับผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดอื่นๆที่ให้พนักงานหรือหมอนวดในสถานประกอบการของตนเองให้บริการทางเพศกับเด็กที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี ด้วย เพราะจะทำให้เกิดความ

เหมาะสมในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีภายในร้านนวดแผนโบราณ สถานบริการอาบ อบ นวด ร้านสปาเพื่อสุขภาพและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดอื่นๆ ที่มีเจตนาจัดให้มีการค้าประเวณีได้

4. รัฐควรแก้ไขหรือเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ใหม่ให้สามารถเอาผิดกับผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนวดที่ใช้การโฆษณาสื่อถึงการค้าประเวณีภายในสถานประกอบการด้วยรูปภาพหรือคลิปต่างๆ ในลักษณะโป๊เปลือยหรือลามกอนาจารได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการนั้นๆ จะใช้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) ในต่างประเทศก็ตาม ซึ่งหน่วยงานของประเทศไทยไม่สามารถปิดเว็บไซต์เหล่านั้นได้ก็ยังคงให้มีความผิด ตามกฎหมายไทย หากมีสถานประกอบการนั้นๆ อยู่ภายในประเทศ